

Historia Garnizonu Sieradz

Chlubne dzieje polskiego oręża silnie splatają się z historią Sieradza, z losami bohaterów prastarego nadwarciańskiego grodu. Sieradzanie wielokrotnie dawali Ojczyźnie szczytne świadectwa swojej wierności i oddania.

Pamiętamy o dzielnych żołnierzach 31 pułku Strzelców Kaniowskich, którzy wstawili się odwagą i ofiarnością podczas walk obronnych we wrześniu 1939 roku. Sieradzki rynek wciąż pamięta odgłos ich równego kroku i tętentu końskich kopyt. Był niemy świadkiem doniosłych wydarzeń 19 października 1935 roku, kiedy Sieradzanie wiwatowali na cześć przybywającego do miasta wojska. Ten dzień zapoczątkował dzieje Garnizonu Sieradz.

Cztery lata później, w sierpniu 1939 roku, tę radosną atmosferę przestroniło widmo nadciągającej wojny. Mieszkańcy żegnali strzelców, których wzywała Ojczyzna. Sieradzcy żołnierze walczyli dzielnie, gotowi do największych poświęceń. Wielu z nich zapłaciło cenę najwyższą.

W chwili zakończenia działań wojennych, w sieradzkich obiektach koszarowych stacjonował 2 zapasowy pułk łączności, w którym służbę odbywało ok. 800 kobiet. Po wyzwoleniu przystąpiono do formowania 6 okręgów wojskowych, m.in. łódzkiego, który objął swoim zasięgiem również sieradzką jednostkę wojskową.

W 1945 roku na miejsce 2 zapasowego pułku łączności przeniesiono z Zamościa Oficerską Szkołę Łączności, która 21 października 1945 roku była uroczyście witana na sieradzkim rynku przez licznie zgromadzonych mieszkańców miasta i regionu. W tym dniu odbyła się również pierwsza na ziemi sieradzkiej uroczysta przysięga wojskowa podchorążych. Rok później powołano do życia Szkołę Podoficerską Radiospecjalistów.

W 1950 roku Oficerska Szkoła Łączności w Sieradzu zostaje rozformowana, a w jej miejsce powstają dwie szkoły łączności, w tym Oficerska Szkoła Łączności Przewodowej w Sieradzu i Oficerska Szkoła Łączności Radiowej w Zegrzu. W tym czasie program szkolenia obejmował nie tylko przedmioty ogólnowojskowe i specjalistyczne z łączności. Odbywały się również trzymiesięczne zajęcia poligonowe, w których uczestniczyli wszyscy podchorążowie. W czasie szkolenia poligonowego prowadzono m.in. zajęcia na radiostacjach R-108, zamontowanych na samochodach. Do szkolenia używano również kabla PTF-7 i PTF-19. Odbywały się także marsze kondycyjne na odległość 50 – 60 km.

W 1955 roku na bazie dwóch szkół oficerskich funkcjonujących w tym czasie w Sieradzu i Zegrzu, sformowano Oficerską Szkołę Łączności w Zegrzu.

Przez 10 lat funkcjonowania szkół oficerskich w sieradzkim garnizonie, mury koszar opuściło ok. 2034 oficerów, którzy w późniejszych latach stanowili trzon wojsk łączności w Wojsku Polskim i tworzyli mocne podstawy edukacji kadr oficerskich w Siłach Zbrojnych RP na następne lata.

Szybki rozwój wojska w latach 50. przyczynił się do wzrostu zapotrzebowania na nowy sprzęt łączności i specjalistów w tej dziedzinie, co w konsekwencji wymusiło szereg zmian w strukturach łączności Wojska Polskiego. Na przełomie 54/55 roku do sieradzkich koszar przybyła na stałe 112 samodzielna kompania

łączności z Zegrza, na bazie której w 1955 roku powstał 56 batalion radiolinii.

Kolejne lata funkcjonowania batalionu to montaż otrzymywanego, nowego sprzętu łączności i szkolenie żołnierzy w zakresie jego obsługi. Batalion dysponował w tym czasie radioliniami RVG-904 zamontowanymi na pojazdach ZIZ-151, stacjami zasilania, sprzętem służącym do prac ziemnych oraz urządzeniami telefonii radiowej ME-8. Szkolenie było wówczas skierowane na przygotowanie jednostki do zabezpieczenia łączności szczebla strategicznego Ministra Obrony Narodowej.

W tym czasie żołnierze uczestniczyli w intensywnych ćwiczeniach terenowych, pracując na radioliniach typu R-400, R-401M, R-402 oraz R-403M, znajdującymi się na wyposażeniu batalionu.

Szczególnie ważną datą w życiu batalionu i całego miasta był 14 sierpnia 1960 r. Tego dnia, w czasie uroczystości na sieradzkim rynku 56 batalion radiolinii otrzymał sztandar.

Wzrost znaczenia łączności w latach 60., stale rozwijające się rodzaje wojsk oraz zadania stawiane ówczesnej łączności – to główne przyczyny utworzenia w 1962 r. 15 pułku radioliniowo-kablowego.

Przez kolejne lata pułk uczestniczył w wielu ćwiczeniach, mających na celu doskonalenie umiejętności sieradzkich łącznościowców w eksploataowaniu posiadanego sprzętu łączności. Podstawowym i najnowszym sprzętem jaki wprowadzono na potrzeby pułku, były radiolinie R-404 produkcji radzieckiej, a od 1969 roku – radiolinie produkcji polskiej.

Wraz z utworzeniem pułku, swoje funkcjonowanie rozpoczyna szkoła podoficerska, która zajmuje się szkoleniem podoficerów oraz dowódców drużyn w specjalnościach wojskowych, w zakresie obsługi radiolinii, urządzeń zwielokrotniających i budowy linii kablowych.

Przez kolejne lata, podoficerów uczono obsługi sprzętu łączności nowej generacji, który systematycznie wchodził na wyposażenie wojska polskiego. Absolwenci Szkoły Podoficerskiej dalszą służbę wojskową pełnili we wszystkich rodzajach Sił Zbrojnych.

Lata 60. były okresem intensywnego rozwoju wszystkich rodzajów wojsk, co wiązało się z rosnącymi wymaganiami wobec jednostek łączności.

W roku 1968, ze względu na zakres realizowanych zadań, pułk został przeformowany w 15 Brygadę Radioliniowo-Kablową. W dalszym okresie funkcjonowania, jednostka podlegała wielu zmianom organizacyjnym i strukturalnym, które miały na celu zgranie możliwości sprzętowych z zadaniami realizowanymi przez brygadę na potrzeby Sił Zbrojnych RP.

Na przestrzeni lat 70. i 80. żołnierze uczestniczyli w licznych ćwiczeniach przyjaźni organizowanych przez Ministra Obrony Narodowej oraz Szefa Sztabu Generalnego WP na terenie naszego kraju i poza jego granicami. Jest to okres wyjątkowej, intensywnej pracy.

Na wyposażeniu brygady pojawiły się stacje radioliniowe R-409 i R-140 oraz pierwsze stacje troposferyczne. W 1980 roku rozpoczyna swoją działalność Szkoła Podchorążych Rezerwy. W programie szkolenia podchorążych realizowano przedsięwzięcia, mające na celu naukę obsługi wszystkich rodzajów sprzętu łączności, znajdujących się wówczas na wyposażeniu Wojska Polskiego. Po ukończeniu szkoły, podchorążowie odbywali dalszą służbę na terenie całego kraju, w jednostkach wojskowych wszystkich rodzajów wojsk jako specjaliści łączności.

Przełom lat 80. i 90. to okres w którym jednostka za swoje wyniki osiągnięte w szkoleniu i realizacji zadań łączności na potrzeby Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych, jest uznawana za jedną z najlepszych jednostek w Wojsku Polskim. Brygada jest wielokrotnie wyróżniana medalami „Za osiągnięcia i wybitne osiągnięcia w służbie wojskowej” oraz Znakami Honorowymi przez Ministra Obrony Narodowej, Szefa Sztabu Generalnego WP i Dowódcę Wojsk Lądowych.

Jest to również okres, w którym wielu wspaniałych fachowców-łącznościowców zakończyło swoją służbę

wojskową, a ich miejsce zajęło młode pokolenie żołnierzy, którzy przejęli wspaniałe tradycje i stali się kontynuatorami tworzącej się historii jednostek łączności w Sieradzu. Rok 1995 zapisał się złotymi zgłoskami w historii jednostek łączności stacjonujących w Sieradzkim Garnizonie. To właśnie wtedy społeczeństwo miasta i regionu, podjęło starania zmierzające do nadania brygadzie własnego sztandaru. Stało się to 9 sierpnia 1995 r. W tym samym roku, decyzją z dnia 8 sierpnia 1995 r., na wniosek mieszkańców Sieradza, Minister Obrony Narodowej poleca 15. Brygadzie Radioliniowo-Kablowej przyjąć nazwę wyróżniającą – „Sieradzka”. Dzień wkroczenia 31pSK do Sieradza w dniu 19 października, zostaje przyjęty jako Święto 15 Sieradzkiej Brygady Radioliniowo-Kablowej i jako rocznica utworzenia stałego regularnego garnizonu.

Druga połowa lat 90. to przełom w rozwoju najnowszej techniki łączności i informatyki w wojsku. W historii sieradzkiej jednostki był to największy skok w nowoczesność. W jednostce pojawił się sprzęt cyfrowy, co stworzyło olbrzymie możliwości oraz zmieniło zakres wykonywanych zadań. Sprzęt był wykorzystywany do zabezpieczenia łączności w ramach międzynarodowych ćwiczeń oraz szkolenia z wojskami wchodzącymi w skład NATO.

Rok 2001 to zmiana bezpośredniej podległości jednostki, która przechodzi w podporządkowanie Dowódcy Garnizonu Warszawa. W roku 2003, ze względu na zadania jakie realizuje, jednostka zmienia nazwę na 15 Brygadę Wsparcia Dowodzenia. Jej żołnierze to wykwalifikowani specjaliści w dziedzinie rozwijania systemów dowodzenia i łączności. Na co dzień pracują i szkolą się przy wykorzystaniu najnowocześniejszej techniki cyfrowej, wykazując się doskonałą znajomością sprzętu i specjalistyczną wiedzą. Ich kunszt jest doceniany nie tylko w kraju. Udział w ćwiczeniach międzynarodowych i misjach wojskowych sprawił, że są rozpoznawalni w świecie jako fachowcy w swoim zawodzie! Jesteśmy dumni z tego, że nasi żołnierze zyskują tak wielkie uznanie, że są cenieni za swój profesjonalizm, niezawodność i świetne wykształcenie.